

Amerika Küresel Isınma ve Küresel İklim Değişiklikleri ile ilgili
Politika Değişimi

Ahmet Cangüzel Taner

Fizik Yüksek Mühendisi

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu (acant@taek.gov.tr)

Virginia eyaletinden yeni seçilen Demokrat senatör Jim Webb, George Bush'un Birliğe hitaben yaptığı son radyo konuşmalarından birine (state-of-the-union message) cevaben, Başkan'ın sadece bir önerisine onay verebileceğini ifade etmiştir. Desteklenen öneri, 10 yıl içinde Amerika'daki petrol tüketiminin %20 oranında azaltılması düşüncesidir. Bu düşüncenin, taşıtlardaki yakıt verimliliğinin yükseltilmesi ve yıllık etanol üretiminin yaklaşık 150 milyar litreye çıkarılması yolu ile gerçekleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Yapılması düşünülen düzenlemede, Mr. Bush'un ülkenin petrol üretimini iki katına çıkarılması planına ilave olarak, Dünyadaki riskli bölgelerden ithal edilen yakıta, Amerika'nın bağımlılığının azaltılması öngörülmektedir. Ayrıca ülkenin petrol rezervlerinin de iki katına çıkarılması planlanmaktadır. Bununla beraber, küresel ısınmaya sadece yüzeysel olarak değinilmektedir. Kongrede çoğunluğu elinde bulunduran Demokratlar, küresel ısınma ve küresel iklim değişikliği nedeni olan sera gazı emisyonları özellikle karbondioksit emisyonları azaltılması, kontrol ve denetim altına alınmasını da içeren çok daha çarpıcı önlemlere ağırlık vermektedir. Bu arada, Başkan Bush'un muhalefetine rağmen, iş hayatında çevreci politikaya doğru hızlı bir değişim göze çarpmaktadır.

2006 yılında Amerika'da yapılan Senato ve Temsilciler Meclisi ara seçimlerinden Demokratların zaferle çıkması sonucunda, Kongrenin çevre sorunlarına bakışında çok büyük değişimler gözlenmektedir. Örneğin, Temsilciler Meclisi seçimlerinde rüzgâr enerjisi konusunda danışmanlık yapan Demokrat aday, petrol endüstrisinden Cumhuriyetçi rakibini ağır bir yenilgiye uğratmıştır. Öte yandan, iklim değişikliği ile ilgili eyleme geçilmesini şiddetle savunan Barbara Boxer, Senato Çevre Komitesi Başkanlığını, sorunu

ciddiye almayan ve de Amerikan halkının aldatıldığına inanan James Inhofe' dan devralmıştır.

2007'de yeniden bir araya gelen Kongre oturumlarında, Demokratlar süratli şekilde harekete geçmişlerdir. Temsilciler Meclisinde, petrol üretimi yapan şirketlere vergi indirimini kaldıran bir yasa tasarısı kabul edilmiştir. Diğer taraftan da, 1990 yılında o günkü yönetim tarafından furya halinde ve cömertçe verilen ruhsatları yeniden müzakere etmeyi reddeden firmalara cezaî yaptırımlar getirilmiştir. Gelecek 10 yıl içinde bu yolla elde edilecek yaklaşık 15 milyar dolarlık gelirin, yenilenebilir enerji projelerine bir fon oluşturması öngörülmektedir.

Temsilciler Meclisinin yeni Başkanı Nancy Pelosi, tüm dikkatini küresel ısınma sorununa çevirmiş durumdadır. Sadece küresel ısınma ve Amerikanın ithal yakıta bağımlılığı problemleri ile ilgilenecek bir komite oluşturmuştur. Söz konusu sorunlara ait yasaların 2007 yılı içinde yasalaştırılmaları düşünülmektedir.

Bu arada, küresel ısınmaya dair yarım düzineye yakın yasa tasarısı Senatoda beklemektedir. Tasarıların pek çoğu bir tür döner sermaye fon sistemi olarak adlandırabileceğimiz emisyon üst sınırı ve ticaretini (cap-and-trade schemes) kapsamakta olup, bu şekilde hükümet sera gazı üretim lisanslarını dondurmaya ve de açık artırmaya gitmeyi veya bunları işyerlerine tahsis etmeyi amaçlamaktadır. Emisyonlarını sınırlamak için yeteri derecede lisansı olmayan firmalar, ya çevreyi daha az kirletecekler ya da diğer şirketlerden emisyon fonları satın almak zorunda kalacaklardır.

Cumhuriyetçilerin önde gelen Başkan adaylarından John McCain ve eski bir Demokrat olan Joe Lieberman, emisyon üst sınırı ve ticareti (cap-and-trade scheme) sistemini şiddetle savunmaktadır. Demokratların Başkan adaylarından biri olan Barack Obama' da bu görüşü destekleyenler arasındadır. Tasarıların en göze çarpan maddesi, karbon emisyonlarını 2012'den önce 2004 yılındaki düzeyine indirmeyi ve 2020 yılına kadar da %2'lik ek bir azaltmayı şart koşturmaktadır. Bu hedefler Birleşmiş Milletlerde kabul gören Kyoto Protokolünde öngörülen koşulların çok altında olmasına

rağmen, uzmanların çoğunluğu böyle bir durumu “Kongrenin konu ile ilgili ciddi çaba harcayacağını işaret ettiği” şeklinde yorumlamaktadır.

Emisyon üst sınırı ve ticaretine alternatif olan başka bir plan Senato Enerji Komitesi Başkanı Jeff Bingaman tarafından desteklenmektedir. Sorunun büyüklüğü karşısında aşırı derecede toleranslı kabul edilmekte olan bu planda, emisyonların büyüme hızının yavaşlatılarak, en son 2013’de salınımların kararlı bir düzeye getirilmesi ve 2020 yılına kadar da bu kararlılığın sürdürülmesi öngörülmektedir. Böylece, fiyatların aşırı yükselmesi halinde, hükümet, kirliliğe otomatik olarak müsaade ederek kendi politik sürecinde bir emniyet mekanizması ve rahatlatma sağlamayı amaçlamaktadır. Ancak, Bingaman’ın planında, ekonomik etki McCain-Lieberman’ın planında öngörülenden çok daha az ve emisyonların azaltılması üzerindeki tesiri de oldukça yetersiz kalmaktadır.

Kaliforniya Demokrat Senatörü Dianne Feinstein, üçüncü bir plan önermektedir. Planında, emisyon üst sınırı ve ticaret mekanizmasını, tüm olarak ekonominin bünyesinde değil de sadece endüstriler içerisinde oluşturmayı düşünmektedir. Bu doğrultuda, 2020 yılında şirketlerin emisyonlarının, öngörülenin altında % 25 oranında azaltılması için bir yasa teklifi hazırlamıştır.

Yukarıda anlatılan tüm girişimler çok çetin bir mücadeleyi gerektirmektedir. Bundan önceki Senato, McCain-Lieberman planını iki kez reddetmiştir. Hatta ikinci oylamada karşıt oylar daha büyük oranda olmuştur. Sera gazı emisyonlarında salınım üst sınırına yaptırım gerektiren bir tasarının Senato’dan geçebilmesi için 100 senatörden en az 60’nın oyunu alması zorunludur. Bu arada Mr. Inhofe tasarılarla ilgili her türlü engelleme taktiklerini yapmaktadır. Temsilciler Meclisi Enerji Komitesi’ne Amerika’nın otomobil endüstrisinin en önemli merkezi Detroit’den Demokrat John Dingell Başkanlık etmektedir. Mr. Dingell, uzunca bir süredir zorunlu emisyon üst sınırına karşı çıkmaktadır. Ms. Pelosi’nin yeni oluşturduğu komitenin yararlı olmadığını ifade eden John Dingell, söz konusu yasa önergesinde hala büyük bir yetkiye sahiptir. Tasarı,

Kongredeki tüm engelleri aşsa bile, Başkan'ın vetosu ile karşı karşıya kalması olasıdır.

Bu yasa tekliflerinin akıbeti ne olursa olsun, politik hava dünyanın havasından çok daha hızlı şekilde değişmektedir. Hemen, hemen tüm Başkan adayları, emisyonların kontrol altına alınması görüşüne destek vermektedir. Örneğin, bunlardan biri olan Hillary Clinton, konu ile ilgili Bush yönetiminin başarısızlığını ve duyarsızlığını şiddetle eleştirmektedir. Bu durum, 2000 yılından beri Demokratlardaki büyük bir politika değişimi olarak görülmektedir. Önceki Başkanlık seçimlerinde Demokratların adayı olan Al Gore, seçim kampanyasında, gerçekleşme olasılığı az olan ve saplantılı çevresel vaatlerden kendisini bir nebze uzak tutmuştur. Çevre duyarlılığına sahip kişiler, gelecek Başkanlık seçimlerine çevresel sorunların damgasını vuracağına ve seçilecek yeni yönetimin çok çarpıcı olmasa da, küresel ısınmaya dair daha cesaretli adımlar atacağına inanmaktadır.

Amerika Birleşik Devletlerinde Demokratlar daima çevre sorunlarına duyarlı olmalarına karşın, çevreci görüşler Cumhuriyetçiler arasında da filizlenmektedir. Örneğin, ılımlı bir senatör olan Saxby Chambliss 2005 yılında McCain-Lieberman'ın yasa teklifine olumsuz oy vermesine rağmen, Grönland'a (Greenland) yaptığı ziyarette buzulların erimesi ile ilgili gördüğü manzara karşısında, "şu anda gerçekten bir şeyler yapılması gerekiyor" diyerek fikrini değiştirdiğini ifade etmektedir.

Cumhuriyetçi Partinin politika değişikliğinin arkasında başka nedenler de yatmaktadır. Bunların çoğunluğu, Parti içinde sadece doğa ile ilgili olarak aniden oluşan duyarlılıktan kaynaklanmamaktadır. Ms. Pelosi'nin yeni oluşturduğu komite ve Bayan Clinton'ın milliyetçi tutumu, Cumhuriyetçiler arasında da ülkenin ulusal güvenliğine dair bir hareketi tetiklemiştir. Artan petrol ithalatının bütçeye getirdiği yük, aşırı mali disiplinden yana olanlar arasında, büyük bir kaygı uyandırmaktadır. Küresel bir anlaşmazlık ve savaş halinde nasıl ki ülke kaynaklarının birden azalması söz konusu ise, benzer şekilde, felaket boyutuna ulaşacak "küresel ısınma" da aynı biçimde korku ve endişe yaratmaktadır.

Amerika'daki yeni muhafazakâr akım, petrol ithalinin Latin Amerika ve Orta Doğu gibi güvenlik yönünden istikrarsız ülkelerden karşılanması konusunda kaygı duymaktadır. Bir kesim çözümü, ülke içinde daha fazla petrol çıkarmada görmekte, diğer bir kesim ise petrolden tümüyle vazgeçilmesini savunmaktadır. Örneğin, Amerikan Merkezi İstihbarat Teşkilatı (Central Intelligence Agency-CIA) eski Direktörü Jim Woolsey, çok miktarda yakıt tasarrufu yapabilen Toyota Prius model arabanın kullanılmasını tavsiye etmektedir.

Bu arada, Amerika'da bulunan pek çok dini örgüt, küresel ısınmayı manevi yönden değerlendirmeye başlamıştır. Bunlar, insanoğlunun bir görevinin de yaratılan dünyanın korunması olduğunu vurgulamaktadır. Örneğin, Pat Robertson, geçen yıl yaptığı bir konuşmasında, yerküreyi kirleten fosil yakıtların kullanılmasına dair çözüm yolu bulunması konusunda, gerçekten ciddi adımların atılması gerekliliği üzerinde durmuştur.

Cumhuriyetçi Parti, inişli çıkışlı ve düzensiz de olsa, kuvvetli bir çevreci geleneğe sahiptir. Örneğin, Teddy Roosevelt, Amerika'daki Milli Parkların geliştirilmesine önderlik etmiştir. Richard Nixon, Çevre Koruma Ajansının (Environmental Protection Agency – EPA) kurulmasına önayak olmuştur. Mr Bush'un babası Baba Bush, Başkanlık döneminde asit yağmurlarına neden olan kükürt dioksit vb. gazların çevreye salınımlarını dizginlemek için, Amerika'nın ilk ulusal düzeydeki emisyon üst sınırı ve ticareti (cap-and-trade scheme) olarak anılan, işletmeler arasında gerçekleştirilen bir tür döner sermaye fon sistemini yürürlüğe koymuştur.

Tüm bunlara rağmen, Cumhuriyetçiler arasında çevre konusundaki en kuvvetli ve itici güç, tamamen doğal ve iç güdüsel eğilimlerden kaynaklanmaktadır. Çevreci görüşleri ile ünlü olan Kaliforniya Valisi Arnold Schwarzenegger, geçen yılki ara seçimlerde hezimete uğrayan Cumhuriyetçi Partiden başarı ile çıkan nadir kişilerden biri kabul edilmektedir. Demokratların yükselişe geçtiği ve doğal güzellikleri açısından turistlerin gözdesi diğer batı eyaletlerinde bulunan Cumhuriyetçiler, Mr. Schwarzenegger'in çevreci faaliyetlerini

ilgi ile izlemektedir. Bu bölgelerde bulunan parti yöneticileri, kentlerin düzensiz yapılaşmalarından ve denetimden uzak petrol arama ve çıkarma yöntemlerinden hoşnutsuz olan ılımlı orta sınıf, oy potansiyelini kaybetmekten korkmaktadır.

Dünya Varlıkları Enstitüsünden (World Resources Institute) Jonathan Lash'e göre, 2005 yılında New Orleans ve çevresini harabeye çeviren Katrina kasırgası, yöredeki seçmenler üzerinde çok büyük olumsuz bir etki yapmıştır. Amerikalılar, olağan dışı biçimde artan doğa olaylarının **“iklim değişiklerinden”** kaynaklandığını ciddi şekilde düşünmeye başlamışlardır. Küresel ısınma ve konu ile ilgili Mr. Gore'un hazırladığı belgesel film, izleyiciler tarafından günümüzde Oscar'a aday gösterilmektedir. Kamuoyu yoklamaları, Amerikalıların yerkürenin ısınmasına dair kaygılarının, Avrupalılar ve Japonlar kadar olmasa bile, git gide arttığını göstermektedir.

Sıkı çevre yönetmeliklerinden en çok zarar gören büyük işyerleri de, koşulların hızlı şekilde değiştiğini kabul etmektedir. Örneğin, Exxon Mobil, son zamanlara kadar küresel ısınma görüşüne şiddetle karşı koymasına rağmen, artık sorunun varlığını ve ürünlerinin bu probleme katkı yaptığını kabullenmektedir. Bir danışmanlık firması olan Cambridge Enerji Araştırma Birliği (Cambridge Energy Research Associates) tarafından geçen yıl yapılan bir ankete göre, kamu hizmeti gören işletmelerdeki yöneticilerin beşte dördü, on yıl içinde zorunlu emisyon üst sınırı uygulamasına geçileceğini beklemektedir.

Söz konusu yönetmeliğin yürürlüğe girmesi ihtimali karşısında çok sayıda firma, uzun zaman faaliyet gösterecek olan fabrika ve güç santrallerindeki yatırım planlamaları için, bu konudaki gerekli yasal düzenlemeleri en kısa sürede yapmasını Kongreden talep etmektedir. Ocak-2007'de başta Alcoa, Caterpillar, DuPont olmak üzere, benzer 10 şirket, sera gazlarının en kısa sürede frenlenebilmesi için, emisyon üst sınırı sistemi (cap-and-trade system) oluşturulması amacı ile resmen başvurmuştur. Firmaların çoğunluğu büyük oranlarda emisyon ürettiğinden, gelecekteki yasa düzenlemesinde belirgin şekilde söz sahibi olacaklardır.

Her Şeye rağmen, firma patronları emisyon ũst d¼zey sınırlamasını bir tehdit unsuru değil, bir fırsat olarak g¼rmeyi arzu etmektedir. Örneğin, General Electric'ten bir grup, yönetimlerinden ekolojik yani çevresel hayallerini (ecoimagination) kullanmalarını istemektedir. Dünyanın en büyük oto yapımcısı General Motors'un başında bulunan Rick Wagoner ise, aynı yaklaşımla, son zamanlarda yüksek seyreden petrol fiyatları karşısında, yakıt tasarruflu taşıtlar geliştirmek için firmasına teşvik etmekte, yine, Amerika'daki en büyük marketler zincirinden biri olan Wal-Mart düşük-watt'lı ampul satışlarını iki katına çıkarmayı hedeflemektedir.

Alternatif enerjilere oluşan yoğun ilgi karşısında, Amerika'da çok sayıda firma güçlü şekilde büyümesini sürdürmektedir. Bir araştırma kuruluğu olan New Energy Finance göre Amerikalılar, yeni gelişen bu sektöre, takribi 30 milyar dolarlık yatırım yapmıştır. Çevreye karşı duyarlı olan girişimcilerin sermayeleri, Avrupa'daki emsallerinden yedi kat daha fazladır. Bu girişimciler sayesinde etanol üretiminin birkaç yıl içinde iki katına çıkacağı beklenmektedir. Ayrıca, bu üretimi Başkan Bush da desteklemektedir. Diğer taraftan, fosil kaynaklara karşı alternatif olarak kabul edilen, rüzgâr ve güneş enerjileri de çok hızlı şekilde gelişmektedir. Bu arada, çevreci firmaların politikacılar üzerindeki etkisi de gün geçtikçe artmaktadır.

İşletmeler, genel çevresel sorunlar ve özellikle sera gazı emisyonları gibi, yerel yönetmeliklerle çelişen çetrefilli konulardan, en azından şimdilik uzak durmayı istemektedir. Pek çok eyalet, Federal Hükümetten daha cesaretli ve daha yeni yöntemlere başvurmak suretiyle, epeyce bir karışıklığa neden olmaktadır. Örneğin, bunların içinde en müteşebbisi olan Kaliforniya, birkaç Eyalet adına, otomobil üreticisi firmalar, elektrik şirketleri ve EPA (Çevre Koruma Ajansı) ile birlikte ortaklaşa bir çevreci girişim başlatmıştır. Ayrıca, yerel politikacılar da çevrecilik konusunda birbirleriyle yarış etmektedir. Örneğin, Eyalet Meclisindeki 40 üye, hem yanmalı hem de, elektrikle çalışan motorları bulunan ve dönüşümlü kullanıma uygun (hybrid cars) binek arabalarını kullanmaktadır. Aynı sebepten, Cumhuriyetçi politikacılardan Mr. Schwarzenegger, çok yakıt harcadığı için, Hummers marka arabasını hidrojenle çalışır hale dönüştürmüştür.

Kongre sera gazı emisyonları ile baş etmenin çarelerini düşünürken, Kaliforniya Eyaleti kendi önlemlerini almayı sürdürmektedir. Örneğin, 2020 yılındaki emisyonları 1990 düzeyine çekmeyi amaçlayan “Küresel Isınma Çözümleri Yasası” (Global Warming Solutions Act) geçen yıl Eyalet Meclisi tarafından onaylanmıştır. Son 15 yılda çok hızlı şekilde büyümesini sürdüren Eyalet’teki bu iddialı hedef muhtemelen gelecekte de aynen devam ettirilecektir. Yasadaki ayrıntıları henüz tamamen açıklığa kavuşmamış olmasına rağmen, sanayideki emisyonları belli bir düzeye indirme şekli, emisyon üst sınırı ve ticareti (cap-and-trade scheme) sistemi, yasa ile aynı zamanda yürürlüğe girmesi planlanan, yönetmeliklerle belirlenecektir.

Mr. Schwarzenegger, yukarıda ifade edilen türden bir yönetmeliği Ocak-2007’de yürürlüğe koymuştur. İlgili yönetmelik, petrol ve benzeri yakıt üreticilerinin 2020 yılından önce, karbondioksit emisyonlarını %10 oranında azaltmalarına zorunluluk getirmektedir. Böyle bir durumun da, petrol ürünlerine, daha fazla etanol ve diğer biyoyakıtların karıştırılması ile sağlanması öngörülmektedir. Kaliforniya’da sera gazı emisyonlarına dair bu şekildeki bir girişim ilk değildir. Eyalet Meclisi, 2002 yılında taşıtlarla ilgili çok sıkı bir yasayı onaylamıştır. Böyle bir eylem kararının onaylanarak yürürlüğe girmesi sonucunda, yakıt tasarrufu ile ilgili koşulların ve standartların belirlenmesi konusunda yerel otoritelerin yetki sahibi olup olmadığı hususunda hukuk savaşı başlamıştır. Bu arada politikacılar çabalarını sürdürmektedir. Bunların bir sonucu olarak, Eylül-2006’da Eyalet, 6 oto üretici firmayı çevreye zarar vererek iklim değişikliklerine neden oldukları gerekçesi ile kamuoyunun da dikkatini çekecek şekilde dava etmiştir. Ayrıca, emisyonların sınırlandırılması ile ilgili gerekli tedbirleri almamakta direnen EPA (Çevre Koruma Ajansı) mahkemeye verilmiştir.

Kaliforniya’daki politikacılar, temiz enerji kaynakları arasında sayılan yenilenebilir enerji kaynaklarına karşı da yoğun bir ilgi duymaktadır. Örneğin, yöre halkına güç temin eden şirketler, 2010 yılına kadar, pazarladıkları elektriğin %20’sini rüzgâr ve biyoyakıtlarla çalışan elektrik santralleri sayesinde sağlayacaklardır. Bu oran, 2020

yılında %33 olacaktır. Öte yandan, güneş enerjisi de son derece prim yapmaktadır. Eyalet, milyon sayıdaki güneş enerjili çatı sistemlerine, güneş panellerinin montajına mali destek sağlamak suretiyle, gelecek 10 yıl içinde 3 milyar dolar tahsis etmeyi planlamaktadır.

Kaliforniya, büyük ölçüde teşvik alan ancak, çevreye duyarlı olmayan güç firmalarının sistemden ayrılması veya bağlantısının kesilmesi (decoupling-dekuplaj) uygulamasına da öncülük etmektedir. Eyalet Yönetimi teşvik yerine, enerji verimliliği sistemlerinin maliyetlerindeki iyileştirmeyi sağlayacak ve elektrik satışlarını beklenenden daha aza indirecek olan firmaları ödüllendirmek için, bir formül üzerinde çalışmaktadır.

Bu gibi önlemler, elektriğe uygulanan yüksek fiyat uygulamaları ile birlikte, Kaliforniya'da yaşayanları elektrik tasarrufuna doğru yönlendirmektedir. Ancak, şunu da açıkça belirtmek gerekir ki, Kaliforniya'nın Akdeniz iklimine benzeyen ılık güzel havası ve nispeten ağır sanayinin bulunmaması da bu duruma önemli ölçüde katkı yapmaktadır. Kişi başına elektrik kullanımı, Amerika'daki diğer eyaletlerin çoğunda iki katına çıkmasına rağmen, Kaliforniya'da 1970 yılından beri aynı kalmıştır. Ekonomik büyüklükler karşılaştırıldığında, Kaliforniya'daki kişi başına sera gazı emisyonunun, iktisaden daha küçük olan, Danimarka'dan daha fazla olması beklenir. Ancak, söz konusu emisyonlar eşit olarak gerçekleşmektedir.

Bununla beraber Kaliforniya, Amerika'da çevreci görüşe sahip ya da çevreye duyarlı olan yegâne veya tek bir bölge değildir. Amerika'nın kuzey doğusunda bulunan diğer 9 eyalet de, emisyon üst sınırı ve ticareti sistemi (cap-and-trade scheme) çerçevesinde elektrik üretiminden kaynaklanan sera gazlarını kıstak amacı ile bir araya gelmektedir. Bu eyaletlerden ikisinde düşünülen sistem, Avrupa Birliği ülkelerinde uygulanmakta olan Emisyon Pazarlama Sisteminden (Emission Trading Scheme-ETS) farklılık göstermektedir. Söz konusu sistemde tüm lisansların , açık artırma yolu ile pazarlanması planlanmaktadır. 10 eyalet, sera gazlarını da içerecek şekilde, Kaliforniya'daki taşıt araçlarındaki egzoz gaz standartlarına uyum sağlayan bir anlaşma imzalamışlardır. Yapılan

anlaşma, etanol, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımını ve enerji tasarruflu konutları özendiren bir dizi teşviki kapsamaktadır.

Bir bütün olarak düşünüldüğünde, sol görüşlü eyaletler, enerjiyi yoğun şekilde kullanan sağ görüşlü eyaletlere nazaran çevre konusunda çok daha tutkulu ve istekli eylemler sergilemektedir. Bununla beraber, Amerika'nın batıya yakın orta bölgesinde bulunan tüm eyaletlerdeki politikacılar, etanol elde edilen mısırı ekerek geçinen yöre çiftçilerine yoğun destek vermektedir. Öte yandan, Texas Eyaleti yenilenebilir enerji kaynaklarının bir türü olan, rüzgâr santrallerinden çok sayıda kurarak, bu konuda Kaliforniya'yı geçmiş durumdadır.

Diğer taraftan, çevreci eğilim yerel düzeyde de git gide popüler olmaktadır. Yaklaşık 400 kent yönetimi sera gazı emisyonlarını azaltmak için planlar yapmaktadır. Örneğin, çoğu yerel yönetim, yörelerindeki hizmetlerde kullanılmak üzere, sadece yakıt tasarruflu taşıtlar satın almaktadır. Dallas Valisi Laura Miller, 17 adet kömürle çalışan termik santraller kurmayı planlayan yerel yönetimlere şiddetle muhalefet etmekte ayrıca, şehirlerde is, sis gibi kirlilik yaratmaları nedeniyle, taşıtlar için, “yerel yetkililerin iş işten geçtikten sonra mı? Doğalgaz ile çalışan polis otoları satın alacakları” sorusunu sıkça dile getirmektedir.

Yerel bölgelerde oluşan bu yoğun çevreci görüşe rağmen, Amerika Birleşik Devletleri dünyadaki tüm emisyonların beşte birini üreterek küresel ısınmaya en büyük katkı yapan ülke konumundadır. Merkezi Federal Hükümetin uyuşmaz tutumu, sorunla başa çıkmak için, küresel etkin eylem planına en büyük engel teşkil etmektedir. Her şeye rağmen, Avrupa ve Asya ülkelerinde oluşan yeni görüşler sayesinde Amerika'da federal düzeyde olmasa bile, eyalet düzeyinde büyük politika değişiklikleri gözlenmektedir. Bu durum küresel anlamda soruna ilişkin çözüm yolundaki adımların hızlı şekilde atılacağını göstermektedir.

Kaynakça : The Economist Dergisi (27 Ocak-2 Şubat 2007).